

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/223/2021
Identifikačné číslo spisu:	6314210194
Dátum vydania rozhodnutia:	23.08.2023
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:6314210194.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov: 1/ E. Z., narodený XX. H. XXXX, bytom v J., R. M. XXXX/XX, 2/ U. V., narodená XX. H. XXXX, bytom v R., Ľ. Š. XX, 3/ H. Z., narodená X. H. XXXX, naposledy bytom v J., R. M. XXXX/XX, zomrelá XX. O. XXXX, všetci právne zastúpení advokátom JUDr. Marianom Holým, so sídlom v Brezne, Boženy Němcovej 1/A, IČO: 32 232 799, proti žalovanej: Obec Polomka, so sídlom v Polomke, Osloboditeľov 12, IČO: 00 313 726, právne zastúpená advokátkou JUDr. Máriou Stahovcovou, so sídlom v Brezne, ČSA 18, IČO: 42 196 361, o určenie, že vec patrí do dedičstva a o určenie vlastníctva, vedenom na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 4C/273/2014, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. februára 2018, sp. zn. 12Co/116/2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie o d m i e t a.

Žalobcom p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Brezno (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 7. októbra 2016 určil, že do dedičstva po poručiteľovi K. Z., narodenom XX. C. XXXX, naposledy bytom R. M. X, J., zomrelom dňa XX. E. XXXX patria nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Brezno, obec J., k. ú. J., a to parcela C-KN č. 2183/3 o výmere 123 m², druh pozemku zastavané plochy, parcela C-KN č. 2183/4 o výmere 56 m², druh pozemku zastavané plochy, parcela C-KN č. 2183/5 o výmere 60 m², druh pozemku zastavané plochy, v spoluvlastníckom podiele 3/4 k celku, zamerané a identifikované geometrickým plánom č. 43604625-50/2014 z 5. novembra 2014, úradne overeným 10. novembra 2014 pod číslom 503/14 (I. výrok). Určil, že žalobkyňa 3/ je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v okrese Brezno, obec J., k. ú. J., a to parcely C-KN č. 2183/3 o výmere 123 m², druh pozemku zastavané plochy, parcely C-KN č. 2183/4 o výmere 56 m², druh pozemku zastavané plochy, parcely C-KN č. 2183/5 o výmere 60 m², druh pozemku zastavané plochy, v spoluvlastníckom podiele 1/4 k celku, zameraných a identifikovaných geometrickým plánom č. 43604625-50/2014 z 5. novembra 2014, úradne overeným 10. novembra 2014 pod číslom 503/14 (II. výrok). Žalobcom priznal nárok na

náhradu trov konania v plnom rozsahu (III. výrok).

1.1. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobcovia sa podanou žalobou po pripustení jej zmeny uznesením č. k. 4C/273/2014-76 z 14. októbra 2015 a po oprave označenia geometrického plánu domáhali určenia, že uvedené pozemky patria do dedičstva po poručiťovi K. Z., narodenom XX. C. XXXX, bytom R. M. X, J., zomrelom XX. E. XXXX, v spoluvlastníckom podiele 3/4 k celku a určenia, že žalobkyňa 3/ je ich podielovou spoluvlastníčkou v spoluvlastníckom podiele 1/4. Podanú žalobu odôvodnili tým, že K. Z. (otec žalobcov 1/ a 2/ a manžel žalobkyne 3/) v dedičskom konaní po svojom otcovi H. Z. v zmysle uznesenia Štátneho notárstva v Brezne sp. zn. D 123/57 nadobudol nehnuteľnosti zapísané v pozemkovej knihe obce J. č. záp. 1697, m. č. 516/4 pod B 10/a, č. záp. 3052, m. č. 516/1 pod B 3/a, č. záp. 3053, m. č. 516/2 pod B 3/a, č. záp. 3054, m. č. 516/3 pod B 3/a, č. záp. 3165, m. č. 515 pod B 2/a v podiele 1/2. Podľa zaopatrovacej zmluvy spísanej Štátnym notárstvom v Brezne do notárskeho protokolu z 26. apríla 1957 vdova po H. Z. C. Z., rod. V. právom vlastníctva bez ťarchy odovzdala celé svoje podiely v domovej nehnuteľnosti zapísané v pozemkovej knihe obce J., č. záp. 1697, m. č. 516/4 pod B 10/b, č. záp. 3052, m. č. 516/1 pod B 3/b, č. záp. 3053, m. č. 516/2 pod B 3/b, č. záp. 3054, m. č. 516/3 pod B 3/b, č. záp. 3165, m. č. 515, pod B 2/b svojmu synovi K. Z. a jeho manželke H., rod. R., ktorí nadobudli uvedené nehnuteľnosti každý v podiele 1/4. V dedičskom konaní po K. Z. (ďalej aj ako „poručiť“) bol notárkou JUDr. Annou Medved'ovou pod sp. zn. 4D/31/2006, Dnot 28/2006 prejednaný známy nehnuteľný majetok, ktorý v zmysle dedičskej dohody nadobudol syn poručiťľa - žalobca 1/.

1.2. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že podaná žaloba je vhodným, účinným a správne zvoleným procesným nástrojom ochrany práv žalobcov umožňujúcim odstránenie spornosti práva. Skutkovo mal preukázané, že žalovaná v súvislosti s plánovanou rekonštrukciou existujúcej miestnej komunikácie pristúpila k vysporiadaniu pozemkov. Geometrickým plánom č. 36031704 - 07/04, úradne overeným 29. októbra 2004 pod číslom 534/04 bola o. i. z PK parcely č. 515 odčlenená jej časť o výmere 5 m2 do novovzniknutej parcely C-KN č. 2184 a do novovzniknutej parcely C-KN č. 2183 výmera 114 m2, z PK parcely č. 516/1 výmera 19 m2, z PK parcely č. 516/2 výmera 23 m2, z PK parcely č. 516/3 výmera 22 m2 a z PK parcely č. 516/4 výmera 57 m2. Žalovaná oslovila E. Z., ktorá v čestnom vyhlásení z 3. júna 2004 "ako právny nástupca vlastníkov daných PK parciel" uviedla, že nemá výhrady k vzniku vlastníckeho práva vydržaním pre obec a udelila súhlas s vysporiadaním vlastníctva s tým, že na pozemky si nebude robiť nároky. Následne notárskou zápisnicou N 56/2005, Nz 20298/2005, NCRIs 20014/2005 zo dňa 9. mája 2005 bolo JUDr. Annou Medved'ovou, notárkou so sídlom v Brezne osvedčené vyhlásenie žalovanej o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam (pozemkom parc. C-KN č. 2183 a č. 2184).

1.3. S poukazom na ustanovenie § 129 ods. 1, 2, § 130 ods. 1, 2 a § 132 ods. 1, § 134 ods. 1 - 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná nemohla nadobudnúť vlastnícke právo k oddeleným častiam pôvodných pozemnoknižných parciel vydržaním bez súhlasu dotknutých pozemnoknižných vlastníkov, resp. ich právnych nástupcov. Pôvodné pozemnoknižné parcely boli zapísané na H. Z. (otca K. Z.) v 1/2, K. Z. v 1/4 a H. Z. (žalobkyňa 3/) v 1/4. E. Z. ako nevlastníčka nebola oprávnená čestným vyhlásením udeliť súhlas s vysporiadaním vlastníctva sporných pozemkov v prospech žalovanej, najmä ak pozemnoknižní vlastníci K. a H. Z. žili. Žalovaná, ktorá sama pripravovala podklady pre vysporiadanie pozemkov, nemohla byť dobromyseľná o svojom vlastníctve k spornému pozemku bez súhlasu dotknutých osôb v zmysle § 63 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov.

1.4. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). V konaní boli úspešní žalobcovia, preto im priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) v záhlaví označeným rozsudkom rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcom priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti významné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie, logické a presvedčivé, odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s

tvrdeniami žalovanej v odvolaní odvolací súd vo svojom rozhodnutí doplnil ďalšie dôvody.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej len „dovolateľka“) dovolanie, ktoré odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanoveniach § 421 ods. 1 písm. b) a písm. c) CSP. V nadväznosti na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b) CSP je dovolateľka presvedčená, že odvolací súd nesprávne vyriešil právnu otázku, keď rozhodol, že pozemok pod miestnou komunikáciou a miestna komunikácia sú dve rôzne veci, a teda sú vecami samostatnými. Podľa napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu je miestna komunikácia jednoznačne stavbou podľa § 120 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorá nie je súčasťou pozemku. Na rozdiel od odvolacieho súdu dovolateľka tvrdí, že miestne a účelové komunikácie predstavujú určitú kvalitu pozemku, sú názvami pre druh pozemku a predstavujú určité stvárnenie, či spracovanie jeho povrchu. Nemôžu byť teda súčasne pozemkom a súčasne inou vecou, teda stavbou, v zmysle občianskoprávnom, ako dve rozdielne veci, ktoré by mohli mať rozdielny právny režim, či osud. Dovolateľka má za to, že miestna komunikácia nie je stavbou, ktorá sa dá oddeliť od pozemku, čo vyplýva aj zo zápisu v katastri nehnuteľností. Stavby v danom právnom prípade treba posudzovať podľa § 119 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sú samostatným predmetom občianskoprávných vzťahov. Sú teda samostatnou vecou v právnom zmysle (§ 118 Občianskeho zákonníka) a stavba ako taká môže byť predmetom vlastníckych, zmluvných vzťahov. Právne posúdenie dovolateľka odvodzuje od rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky z 10. júna 2004, sp. zn. 22Cdo/341/2004, ako aj rozhodnutí Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 2Cdon/1414/97 a sp. zn. 22/Cdo/52/2002. Podľa dovolateľky je potrebné vyriešiť právnu otázku, ktorá podľa nej nebola v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu zatiaľ riešená, a to „či miestna komunikácia je stavbou, ktorá sa dá právne oddeliť od pozemku, teda či spĺňa náležitosti stavby podľa občianskoprávných predpisov a teda sa dá ako stavba bez narušenia jej hospodárskeho určenia premiestniť“ alebo sa právna vec vyrieši v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu Českej republiky z 10. júna 2004, sp. zn. 22/Cdo/341/2004. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. c) CSP dovolateľka tvrdí, že žalobcovia nemôžu mať naliehavý právny záujem, keďže výsledok sporu nemá pre nich praktický význam. Zároveň dovolateľka poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/130/2007 a uviedla, že súd prvej inštancie sa týmto judikátom bližšie nezaoberal. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Co/116/2017 - 166 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Navrhol, aby odvolací súd priznal dovolateľke náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Žalobcovia vo svojom vyjadrení k dovolaniu dovolateľky uviedli, že súd prvej inštancie a odvolací súd vecne správne aplikovali správne právne predpisy, ktoré správne vyložili. Pri rozhodovaní tieto súdy vychádzali z preukázaného skutkového stavu na základe vykonaného dokazovania. Z uvedených dôvodov navrhli, aby odvolací súd dovolanie zamietol. Súčasne navrhli, aby im odvolací súd priznal proti žalovanej náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. Najvyšší súd opakovane vyjadril záver, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolací súd nie je súdom tretej inštancie, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (por. 9Cdo/72/2020, 9Cdo/260/2021), nie strany sporu.

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný tak, ako sú obsahovo vymedzené v podanom dovolaní (§ 440 CSP). Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa pri jej riešení odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a) CSP), alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b) CSP) alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c) CSP).

9. Dovolateľka odôvodnila dovolanie dôvodmi uvedenými v ustanoveniach § 421 ods. 1 písm. b) a písm. c) CSP. V nadväznosti na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolateľka uviedla, že odvolací súd nesprávne vyriešil právnu otázku, keď rozhodol, že pozemok pod miestnou komunikáciou a miestna komunikácia sú dve rôzne veci, a teda sú vecami samostatnými a položila otázku, či miestna komunikácia je stavbou, ktorá sa dá právne oddeliť od pozemku, teda či spĺňa náležitosti stavby podľa občianskoprávných predpisov a teda sa dá ako stavba bez narušenia jej hospodárskeho určenia premiestniť.

10. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. c) CSP dovolateľka uviedla, že žalobcovia nemôžu mať naliehavý právny záujem, keďže výsledok sporu nemá pre nich praktický význam a poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/130/2007 tvrdiac, že súd prvej inštancie sa týmto judikátom bližšie nezaoberal.

11. Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, pre procesnú situáciu, v ktorej § 421 ods. 1 CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“ a to, ako dovolateľ túto otázku zadefinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska citovaného zákonného ustanovenia môže byť pritom len otázka právna (teda v žiadnom prípade nie skutková otázka). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení).

12. V prejednávanej veci dovolateľky, zastúpenej kvalifikovaným právnym zástupcom (advokátom), opierajúcich svoje dovolanie o § 421 ods. 1 písm. b) CSP najvyšší súd uvádza, že okrem formálneho označenia ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolateľka v podanom dovolaní formulovala právnu otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu podľa jej názoru ešte nebola vyriešená. Dovolateľka v rámci podaného dovolania poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky z 10. júna 2004, sp. zn. 22/Cdo/341/2004, ako aj rozhodnutí Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 2Cdon/1414/97 a sp. zn. 22Cdo/52/2002.

13. Predmetná právna otázka položená dovolateľkou v danom prípade je podľa dovolacieho súdu právne nevýznamná a to vzhľadom na skutočnosť, že predmetom sporu v danom prípade bola žaloba o určenie, že vec patrí do dedičstva a určenie vlastníckeho práva a nie určenie či ide alebo nejde o miestnu komunikáciu. (V tejto veci najvyšší súd dáva do pozornosti rozhodnutie ústavného súdu 2 ÚS. 245/2021.) V danej veci podľa dovolacieho súdu nebolo medzi stranami sporné, že ide o miestnu komunikáciu, ktorá je zaradená do siete ciest podľa § 3 ods. 2 a 3 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, ako to vyplýva aj z priloženej fotodokumentácie v súdnom spise, teda podľa dovolacieho súdu ide o samostatnú vec podľa § 118 a § 119 Občianskeho zákonníka. Aj sama

dovolatel'ka žiadala vysporiadanie pozemkov pod cestou z dôvodu jej rekonštrukcie, teda musela mať vedomosť o tom, že ide o miestnu komunikáciu, ktorá je podľa § 4b ods. 1 a 2 zákona č. 135/1961 Zb. zaradená do siete ciest a slúži miestnej doprave. Pokiaľ ide o citovanú judikatúru českých súdov najvyšší súd poznamenáva, že táto judikatúra nie je pre najvyšší súd záväzná, avšak môže byť inšpiratívna, pričom aj táto citovaná judikatúra je prekonaná novšou judikatúrou NS ČR 31Cdo/691/2005 a R 76/2007, z ktorej vyplýva, že aj miestna komunikácia môže byť samostatnou vecou, čo podrobne vysvetlil aj okresný súd v bode 45. a 46. rozsudku z 7. októbra 2016, s ktorým sa najvyšší súd stotožňuje a v plnom rozsahu naň odkazuje. Navyiac nič nebráni dovolateľke postupom podľa § 24h zákona č. 135/1961 Zb. pozemok pod miestnou komunikáciou vyvlastniť. Dovolací súd preto dospel k záveru, že otázka položená dovolateľkou podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP nie je v prejednávanom prípade otázkou právne významnou, nakoľko nie je otázkou, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Pokiaľ išlo o dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. c) CSP dovolateľka uviedla, že žalobcovia nemôžu mať naliehavý právny záujem, keďže výsledok sporu nemá pre nich praktický význam a poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/130/2007 tvrdiac, že súd prvej inštancie sa týmto judikátom bližšie nezaoberal dovolací súd poznamenáva, že okrem formálneho označenia ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP žalovaná v podanom dovolaní neformulovala právnu otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Dovolatel'ka v rámci podaného dovolania iba skonštatovala, že podľa jej názoru nemôžu mať žalobcovia naliehavý právny záujem na určení, že nehnuteľnosti patria do dedičstva a určení vlastníckeho práva. Dovolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že prvostupňový súd sa uvedeným judikátom zaoberal v bode 39., pričom dostatočne presvedčivo zdôvodnil, prečo je na uvedený prípad neaplikovateľný, s čím sa najvyšší súd taktiež stotožňuje. V tomto prípade sa žalobcovia nemohli svojho nároku domáhať v konaní na plnenie (vydanie vecí), ale ak chceli byť v konaní úspešní museli podať určovaciu žalobu, že vec patrí do dedičstva a určení vlastníckeho práva. Preto dovolací súd považuje zdôvodnenie naliehavého právneho záujmu na určení, ktorý uviedol okresný súd v bode 38. svojho rozhodnutia za vecne správny a súladný s judikatúrou najvyššieho súdu.

15. Dovolací súd preto dospel k záveru, že predmetné odôvodnenie dovolania podaného z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 421 ods. 1 písm. b) a c) CSP obsahovo nezodpovedá požiadavkám pre vymedzenie odvolacieho dôvodu v zmysle ustanovenia § 432 ods. 2 CSP.

16. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd dovolanie žalovanej odmietol podľa § 447 písm. c), resp. f) CSP.

17. Najvyšší súd rozhodnutie o trovách odvolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.